

SAMO DUHOM MOŽEMO DOĆI DO CIELOVITOSTI

Tako zvana znanstvenost rasipa beskrajno mnogo vremena i novca da bi sve matematički egzaktne dokazala. Sve su to dječje igre u pijesku. Samo duhovna dimenzija može znanosti učiniti pristupačnim ono što ona traži: znanje o cjelevitosti - ističe Sai Baba.

OSJEĆAJ SMRTI UTJEĆE NA IDUĆI ŽIVOT

Rezultat cjelokupnog životnog rada jest ono na što pomislite u posljednjem trenutku života. Stoga usmjerite struju života prema stjecanju mentalnih sklonosti koje biste tada željeli imati.

SPOSOBNOSTI IZ PROŠLIH ŽIVOTA

Nekolicina ljudi nose sposobnosti iz prethodnih inkarnacija i prava je šteta ne otkriti koje darove nosimo. Jer lakše je raditi nešto čega se možemo prisjetiti.

JEDAN OD ONIH ŽIVOTA

DUŠA NE UMIRE. ONA SE BUDI I PUTUJE

Nakon smrti duša odlazi do Vijeća staraca kako bi shvatila koliko je napredovala te odlučuje o svom novom fizičkom obliku - novoj inkarnaciji. No ono ljubavi što smo posijali na Zemlji će nam biti gorivo za daljnje korake i na nebu, a i na Zemlji, kad se ponovno vratimo - ističe regresoterapeut Dražen Radaković

- Svoje tijelo nismo dobili uslijed nekog hira prirode. Za nas su ga odabrali duhovni savjetnici. Nakon što smo pregledali druga moguća tijela, domaćine, pristali smo se biti u tijelu koje sada imamo. Stoga, mi nismo žrtve okolnosti kako nas religiozne dogme često uče. Naše tijelo povjereno nam je da budemo aktivni sudionik u životu i da zamjećujemo iskustva koja nam postaju temelj spoznaje. Tijelo nam nije dano da budemo promatrači, publiku i glasači izvitoperenih dogmi. Svako je dobro ono što može podnijeti, kaže univ.spec.atc.soc. Dražen Radaković, hipnoterapeut i regresoterapeut čija je nova knjiga "Reinkarnacija - tajna vječnog života", upravo objavljena u nakladi Uliks. Dražen Radaković publici je poznat po svojim knjigama "Hipnoza za svakodnevnu primjenu", "Život između života", a u novoj knjizi iscrpno se bavi temom reinkarnacije te donosi detaljne transkripte i opise slučajeva svojih klijenata koje je regresoterapijom vraćao u prošle živote i živote između života. U knjizi donosi odgovore na pitanja zašto smo ovđe, koji je smisao reinkarnacija, kada je nauk o reinkarnaciji izbačen

iz Crkve i zašto akademika zajednica sporo prihvataće ideju o reinkarnaciji.

KARMA NIJE KAZNA

O karmi kaže da se ona ne odnosи samo na naša djela, već postoji i iznutra te odražava naše misli, osjećaje i namjere.

- Karma je više od ispravnog djelovanja prema drugima, ona je i namjera ispravnog djelovanja. Promjene u životu ovisе o našoj slobodnoj volji. Dugovi stvorenii na fizičkoj razini moraju biti namireni u svijetu kojem pripadaju. Svi razumani čovjek mora se upitati zašto se netko rada bogat i moćan, a drugi koji se doima da zasluzuje mnogo više, mora izlaziti na kraj sa siromaštvom i poniznjima. Zašto se netko rodi slijep, a drugi sa savršenim vidom. Sve ovisi o računu u karmičkoj banci. Reinkarnacija i karma su jedina logična objašnjenja naizgled nelogičnih dogadaja kojima obiluju naši životi. Prihvatom li to učenje, samo je po sebi razumljivo da žrtve ne postoje. Sretan ili nesretan "slučaj" ne postoji, jer se ništa ne dogada slučajno. Život u nesavršenom svijetu će nam pomoći da cijenimo pravo značenje savršenstva. Kako raste

naša svijest, raste i kvaliteta našeg života. Prolazak tog testa naša je sudbina. Karma nije kazna, ona je posljedica. Ona nam pomaže u napredovanju na iduću razinu svijesti. Radaković objašnjava da razdoblja između dva rođenja mogu biti duži ili kraći. Što duša dosegne višu razinu duhovnog razvoja, to s vremenom sve više sama odlučuje o vremenu i mjestu svojeg ponovnog rođenja. Mogli bismo to usporediti i sa studijem ili školovanjem. Što je učenik zreliji, to je sposobniji sam birati što će slušati koji semestar, kada prijaviti koji ispiti. Što je nesamostalniji to više čeka pomoći drugim. Reinkarnacija ne bi imala smisla kada bi život bio unaprijed određen. Dr. Michael Newton s The Newton Instituta kaže da budućnost postoji u mnogim stvarnostima. Ona bi se mogla promatrati kao zbroj vjerojatnosti koje će se počuđa dogoditi i među kojima postoji veća vjerojatnost za neke u odnosu na druge, ali mi smo ti koji ćemo kreirati pravac tih vjerojatnosti. Važnije od onog što nam se dogada su naše reakcije na te dogade i način na koji se nosimo s posljedicama.

MISTERIJI

DREVNA UČENJA, TEORIJE, LEKCIJE

SPALILI SU SPISE VELIKOG CRKVENOG GENIJA

Na Drugom koncilu u Konstantinopolju car Justinijan je odbacio nauk o reinkarnaciji proglašivši ga "anatemom protiv Origena". Origen (185.-253.) je jedan od najvećih crkvenih učitelja. No zbog njegove tolerantnosti prema onima koji su drugačije mislili i vjerovanja u ponovno rođenje, njegovi su spisi uništeni.

BOLESTI SE MOGU PRENIJETI IZ PROŠLOG ŽIVOTA

Bolesti kojima se ne zna podrijetlo u smislu obiteljske anamneze, prehrane, okruženja i sl. prouzročene su karmom. One se prenose iz prošlog života, a prestaju uravnoteženjem karme.

SAMOUBOJSTVO NIJE PREDODREĐENO
Poslijedi je uvijek odluka donesena u sadašnjoj inkarnaciji odnosno životu, a nastaje zbog nepodnošljive emocionalne boli ili krajnje bespomoćnosti.

KAMO DUŠA IDE NAKON SMRTI

Regresoterapeut je ukratko pojasnio što se događa s dušom između dvije inkarnacije:

- Sve ovisi u prvom redu o tome kakav je duša život imala, a mnogo i o samom trenutku smrti (je li smrt bila traumatična, je li se netko ubio, umro od starosti). Navez ču najčešće postaje koje duša prolazi do nove reinkarnacije, iako je svaci put individualan. Kad duša napusti tijelo, dočekuje je osobni vodič (ako se duša ne prestraši i pobegne, ima i toga). Ako pobegne, to nije dobro za dušu i može se vraćati na zemlju i raditi neprilike stvari u fizičkom svijetu. Ako uzmemu da ju je osobni vodič dočekao, moguće je da je vodi do njezine primarne skupine duša, ali ni to nije pravilo. Ako je smrt bila traumatična ili se dogodilo samouboјstvo, moguće je da duša boravi u izolaciji ili u prostoriji za regeneraciju duše. Moguće je da pregleđava djebove iz prošle ili iz više prošlih inkarnacija u Akašu.

Najprostiji izraz za Akašu bio bi "Knjiga Božjih sjećanja", odnosno golema arhiva u kojoj se nalaze bilješke o svim postupcima svih ljudi u svim životima. Tamo je pohranjeno sve što se ikada dogodilo u svemiru. U Akašu su pohranjene svu postupci, sve misli i sve reakcije svakoga od nas u svim životima. Nakon toga ide do Vijeća staraca koji su poput suda i određuju novu inkarnaciju i nove zadatke. Nerijetko se duša boji i ima veliko strahopštovanje prema ovom Vijeću, a mislim da ga svaki imamo već za vrijeme života (smrti se plašimo jer propituje naše želje i snove), iako toga nismo svjesni. Prije same inkarnacije dolazi se do prostorije za izbor tijela i života i tu nam se nude od jedno do najčešće tri tijela. Bitno je naglasiti da duša tijelo ne bira zemaljskim očima i

kriterijima (je li lijepo, bogato i da mu ništa ne manjka), već po kriterijima po kojima kao duša može nešto naučiti. Tako između bogatog i lijepog čovjeka kojemu sve ide u životu te siromašnog i frustriranog, zna izabratи ovog drugog zbog životne lekcije koju ponovo nosi u duhovni svijet.

- Ovaj svijet je škola. Svi prolazimo različite razrede da bismo naučili ono nužno. Kao što u školi ne napreduje nitko tako nije svaldalo gradivo, tako je i u životu. Učenik posjeduje slobodu da ne uđe. Ali, on nema slobodu odlučivanja u koji će razred u tom slučaju biti smješten. Vijeće starca o kojem sam pisao i u ovoj i prethodnoj knjizi određuje razred, a mi ćemo eventualno moći u okviru ponudjenog razreda birati samo lokaciju škole (roditelje, kulturu...), ali opet u skladu s onim što nam je ponudeno u odnosu na učinjeno u prošlim životima. Slična je stvar i sa slobodom. Možete činiti zlo. Ne nemate pravo odrediti posljedice toga. Svedeno na kratku formulu: nemate pravo odrediti po-

sljedice svoga djelovanja. Imate slobodu određivanja učestalosti svojih inkarnacija te utjecaja na to koliko ćete vremena provesti u duhovnom svijetu. Što više dobra činite, to dulje ostajete u duhovnom svijetu i rjeđe se inkarnirate, odnosno prije ćete postići konačno oslobođenje. To oslobođenje postižeš tada kada vas više nikakva negativna karma ne veže za ovaj svijet, tumači regresoterapeut.

SUDBINSKI DOGAĐAJI

Radaković kaže da je na početku svog rada s regresoterapijom često bio iznenaden kako je malo 'velikih' događaja u životima ljudi koje je vraćao u prošle živote:

- Mogu reći da mi je u seansama Žiž-a (život između života) nekako nedostajalo 'velikih' događaja i da me pomalo čudilo kada bih vodio klijente u 'dući značajan događaj' u samoj seansi i dobio situacije koje na prvi pogled nemaju po čemu biti značajne (po-

put boravka na livadi, šetnje po gradu ili nekih mirnih razgovora u društvu, dječjih igara...). Mislio sam, po čemu su to značajni događaji priježkujući pomalo one 'sudbinske'. Kako čovjek stječe mudrost (ako je stječe), počinje shvaćati da, ustvari, ono što misli, osjeća i kako se ponaša u svakodnevnim situacijama određuje njegovu sudbinu (pa tako i karmu). Zašto bi drugačije bilo u prošlim životima? Kao da su prije sto, dvjesto ili petsto godina bile neke druge misli, osjećaji, emocije i ponašanja u odnosu na današnje. Uvijek je bilo i ljubavi i mržnje, i ljubomore, pohlepe, suošćenja, grubosti. Koliko je većina nas imala nekakve 'sudbinske događaje' koji bi preokrenuli potpuno naš život? Vrlo malo. Naši se životi zaista sastoje od niza svakodnevnih odluka koje nisu 'revolucionarne', ali koje nas čine takvima kakvi jesmo i koji nas stavljuju u poziciju u kojoj jesmo danas. Tako sam shvatio da su nam i prošli životi najčešće bili takvi. Ne-

računam na zadnje dane ili sam čin smrti koji su u većoj ili manjoj mjeri traumatični. Ali svaki ulazak iz nematerijalne u materijalnu egzistenciju (rođenje) je traumatično za dušu, pa je tako i izlazak iz materijalne u nematerijalnu egzistenciju (smrt) također traumatičan da bude.

Newton kaže da se veličina odbora za doček duša mijenja za svaku

Nova knjiga regresoterapeuta i hipnoterapeuta univ.spec.atc.soc. Dražena Radakovića "Reinkarnacija - tajna vjećnog života" objavljena je u nakladi Uliks

SVRHA ŽIVOTA JE BRUŠENJE KARAKTERA

Želja velikog broja klijenata koji dolaze na regresoterapiju je da saznaju koja je svrha njihova sadašnjeg života. Radaković tumači da se mnogi klijenti razočaraju kada tijekom njegove terapije od Vijeća dobiju odgovor o smislu svog života ili što bi trebali raditi i za čim težiti.

- Čovjek je sam po sebi previše naučen fizičkim očima i htio bi kriterije duše svesti na materijalnu mjeru. Ali, svrha života je brušenje karaktera. Vijeće mnogim klijentima poručuje da se trebaju naučiti blagosti, strpljenju, kvaliteti i principima, suošćenju. Mnogi to dožive kao vrlo glup odgovor, no to je temelj i svatko od nas svedočno ima priliku vježbati ove osobine. Ono što nosimo pred Bogom i Vijeće staraca su karakterne osobine koje smo stekli i to su naši kapitali po kojima nas ocjenjuju i daju nam nove šanse. Newton kaže da se veličina odbora za doček duša mijenja za svaku

osobu nakon svakog života te se drastično reducira za naprednije duše, kada je duhovna utjeha manje nužna.

- Pa nije li tako i sa živim ljudima, pita Radaković i nastavlja:

- Kada je netko zreo i samostalan, ne treba mu cijela horda podrške već ima snagu u sebi i, tada i sam, može biti drugom podrška. Princip je isti, a sve su ostalo nijanze kako bi rekao D. Balašević. Što zreliji čovjek, manje je treba pomoći u fizičkoj realnosti. Što zrelija duša, manje joj treba pomoći u duhovnoj realnosti. Kad se susretнемo s dušama odmah nakon smrti, otkrivamo da su nam one u prošlim životima bile supružnici, roditelji, djedovi i bake, braća i sestre, ujaci, stricrivi, tete, bratići i sestrične i dragi prijatelji. Važno je shvatiti kako entiteti koji nam žele dobrodošlicu ne moraju biti dio naše grupe za učenje. Razlog tomu je činjenica da ljudi s kojima smo bliski u životu nisu na istoj razini razvoja. Činjenica da su se odlučili susresti s nama nakon naše smrti, zbog

svoje ljubavi i ljubaznosti prema nama, ne znači da će svi oni biti dio naših duhovnih skupina učenja kad stignemo na krajnje odredište ovog putovanja. To znači i da se ne moramo držati istih ljudi cijeli život, ako nam ne odgovaraju. Smještaj u grupi određen je razinom duše. Broj duša u manjim primarnim skupinama varira od 3 do 25 duša. Boje govore o novu razvoja pojedine duše. Duše unutar jedne vršnjačke grupe razlikuju se po brzini učenja. Neke duše napredovat će brže od drugih, iako ti učenici možda neće biti jednako sposobni i učinkoviti na svim područjima svojeg nastavnog plana. Kada dosegnu srednju razinu učenja, duše koje iskazuju posebne talente (iscjeljivanje, podučavanje, stvaranje itd.) mogu sudjelovati i u specijaliziranim grupama za napredniji rad, iako su još uvijek dio svojih primarnih grupa. Regresoterapeut je protumačio da se u duhovnom svijetu na samoubojstvo ne gleda blagonaklonio jer je život dar:

- Ono što se ne odradi, dobije se ponovno u drugoj inkarnaciji, ali je tada malo teže. To bi bilo kao kad napustite školu svojom voljom. Možete se vratiti jedino u onaj razred u kojem ste bili, a ne u onaj koji biste vi htjeli. Sve je isto 'samo' će vam malo ružnije biti kao ponavljaju. To je uobičajeni duhovni stav prema samoubojstvu, ali želim dodati da oni koji su se ubili kako bi izbjegli kruničnu fizičku bol ili gotovo potpunu onesposobljenost na Zemlji nisu osjećali nikakvo žaljenje kao duše. I njihovi vodići i prijatelji imaju pozitivniji stav prema takvoj motivaciji za samoubojstvo.

PUTOVANJE DUŠA ŠIRI VIDIKE I POTENCIJALE

Neke duše imaju veću potrebu od drugih za širenjem i ostvarivanjem svojeg potencijala, ali svi ćemo mi to na kraju postići. Život u многим fizičkim tijelima i različitim okruženjima širi narav našeg pravog "ja", ističe Michael Newton u knjizi "Putovanje duša".

MUDROSTI VELIKOG SAI BABE

"Prihvati istinu i tražite dobro društvo. Izbjegavajte loša djela, štetne misli pune mržnje i nemajte se vezati za svijet. Samo tako će vaš posljednji tren biti čist, sladak i blaogoslovjen."

NISU ZA SVE KRIVI PROŠLI ŽIVOTI

Oni koji žive tako što se loše hrane, previše piju, puše i ne kreću se u vijek su ljuti i razdražljivi, no za to ne bi smjeli optuživati karmu i prošle živote.

ISKUSTVA POZNATIH SA SEANSI ŽIVOTA IZMEĐU ŽIVOTA

LJILJANA SAUCHA

"Ljubav onih kojima sam pomogla omogućila mi je da lako odem sa Zemlje i da budem tu gdje sam sada..."

Ljiljana se vidjela u majčinoj utrobi gdje se osjećala sigurno i zaštićeno, ali je također osjećala i majčinu zabrinutost zbog egistencijalnih problema. Zatim je vidjela isječak iz jednog iz prethodnih života gdje se vidjela na obali rijeke. Zatim se prisjeća idućeg značajnog doživljaja iz prethodnog života gdje samo osjeća da je zabrinuta, čudna i nema potrebu za ni za kim. Potom se vraca deset godina ranije od prethodnog doživljaja i vidi da ide prema mostu, osjeća da će se baciti u rijeku te da se boji nekih ljudi. Zatim odlazi u mladost i djetinjstvo i vidi dvije scene: jednu kada je imala 17 godina i drugu sa 6 godina, u sirotinjskoj kući, osjeća se spokojnom i neka je žena s njom. Na pitanje terapeutu tko je ta žena, odgovara da joj je u tom

životu to bila baka, a da joj sada to mama. Zatim se vidi kao još mlađa djevojčica i nekog čovjeka koji dolazi po neku bocu u kuću u kojoj su ona i njezina majka, kaže da je to neki liječnik koji joj je majka dala. Zatim se vidi kako odrasla i sad ona nekom drugom muškarcu daje bocu, ona je travarka. Zatim dolaze neki ljudi i optužuju je da je vještica. Zatvorili su je u kuću i ne daju joj van. Bježi iz kuće, ali bijesna svjetlina s bakljama ide na njom. Baca se s mosta i utapa jer ne zna plivati. Gubi svijest i vidi se kako izlazi iz tijela. Potom osjeća mir i čuje pitanje:

- Što te stihavili u životu koji ste proživjeli? Odgovara: - Naučila sam da pojedinačno može povući masu sa sobom, masu koja nema pojma o čemu je riječ. Da te mogu optužiti za nešto što nije istina. - Imate li se potrebu vratiti? - Nemam. Dize se u vis. Zatim vidi bliske osobe iz tog života i susreće svog duhovnog vodiča koji joj kaže da je moglo biti i drugačije, ali da je sretan s njezinim napretkom. Na pitanje koje joj je najčešće postignuće odgovara:

- To da sam bez obzira na sve pomogla ljudima. Ne svim, ali onima kojima sam pomogla je to dosta. Da gledam na zahtvalnost onih kojima sam pomogla. To je puno važnije od onih koji su me progonili. Zatim je išla u prostor za regeneraciju gdje joj je bilo lijepo i tamo je otkrila svoje du-

hovno ime - Nerim. Zatim odlazi na mjesto za učenje gdje su svima pomalo užurbanici i tu dobiva neku knjigu iz koje uči. Nakon toga sreće lude koje ne poznaje, ali za to koji vodič kaže da su to nejedne srednje duše i da su jedno dugovno razvijene. Potom pregledava fragmente svog prethodnog života i zatim se pojavljuje jedno čensko lice, vodič joj kaže da je vrijeme za novo rođenje i da će joj to "lice" biti muž u ovom životu.

- Nisam ga vidjela onakvog kakav je sada već kao čensko lice s posebnom energijom, opisuje Saucha. Što vam vodič kaže za taj odnos, pita Radaković. Kaže da je tu da bismo se nadogradirali, rasli zajedno baš zbog tog iskazivanja i vežbanja strpljivoštiti, davanja i dobre. Potom vidi svjetlo koje je hoće usjetiti.

KOMENTAR DRAŽENA RADAKOVIĆA

Ljiljana Saucha je naša poznata TV urednica i voditeljica. Ono što je manje poznato za Ljiljanu je to da je ona sama otisla jako duboko u sfere duhovnosti. Ljiljana i sama radi kao terapeut rekonektivnog iscjeljivanja (Eric Pearl). Ona je prije mene išla na regresoterapiju i poznavala neke od svojih prethodnih života. Ovo joj je bilo prvo iskustvo Žiž-a koje je prošla. Neki elementi koji su mi se činili zanimljivim su:

a) Ulazak odmah u međuživot

iako je moja sugestija bila da se vratim najprije u prešli život. To je možda zbog toga što je smrt bila traumatična. Naime, bacila se u rijeku i počinila samoubojstvo pa je moguće da je provedla dugo razdoblje u "rascjepu svjetova". b) Sam čin smrti je povezan sa strahovima koje je Ljiljana prenijela u današnji život. Radi se o strahu od vode i strahu od mnoštva ljudi. Pri samom kraju seanss Ljiljana kaže: "Otkrila sam kroz ovaj život otkuda strah od nastupa. Također i strah od duboke vode. Masa me proganjala, ni krvu ni dužnu. Nisam imala samopouzdanja. Nosim krivnju, mislim da sam ja kriva. Zamjeram si da se nisam branila. Shvaćam zašto mi srce počne ubrzano kucati kad vidim masu da 50 ljudi. Stisne mi se grlo. Taj osjećaj rulje koja kreće prema meni me užasava." Paradox je da je Ljiljana dobila u svojoj životnoj misiji ulogu TV voditeljice, a prenijela je u fizičku egzistenciju iz nefizičke, strah od ljudi! Dugovi stvoreni na fizičkoj razini moraju biti odradeni na njoj, a ne u međuživotu. Dug koji ste ostavili prema sebi ili društvu morate podmiriti. Ovo je sjajna stvar za Ljiljanu, a čini mi se zgodnim i za druge ljudе koji eventualno zavide onima koji su javne ličnosti i ne misleći da možda postoji dubli razlog zašto su oni s 'one strane kamere'. Njima je to možda zadatak u jednoj od bezbrojnih uloga koje moraju odigrati i na tom zadatku moraju

nešto odraditi, a to je lekcija njuhnog duhovnog rasta ili pada. Druga stvar je strah od vode s kojim se Ljiljana suočila i koji nosi nakon bacanja u tiju rijeku. c) Ljiljana nam govori o tome koje je njen duhovno ime Nerim. Specifično je da to ime na arapskom znači hrabrost, a kako sama kaže, nije imala doticaja s muslimanskim, arapskim imenima općenito i to ju je očaralo. d) Po meni najvažniji dio seance je na mjestu za regeneraciju gdje kaže: "Odmaram se i prekrasno sam i ovo mješavljeno mi je. Mir, spokoj, tisina, sunce, spokoj i čist zrak (neko vrijeme tu boravi i upija energiju). Vodič više nije sa mnom. Dolazi mi misao da mi je ljubav onih kojima sam pomogla, omogućila da lako odem sa Zemlje i da budem tu gdje sam sada. Stalno mi se vraća ta misao dok ležim na proplanu u travi na suncu i tišini."

- Upravo je to velika škola za nju i sve nas. Ono ljubavi što smo posjajali na Zemlji će nam biti govorio za daljnje korake i na nebū, a i na Zemlji kad se vratimo. Zato je nauk o reinkarnaciji jako važan. Treba osvijestiti taj dio. e) Na moje pitanje za odnos sa suprugom vodič se obraća Ljiljani:

Kaže da je tu da bismo se nadogradirali, rasli zajedno baš

zbog tog iskazivanja i vežbanja strpljivoštiti, davanja i dobre. To je tako lijepe savjet i poruka.

CVIJETA MESIĆ

"Meni se Zemlja ne dopada. Nije ona loša, ali ja kao da ne pripadam Zemlji... Moram se još više učiti staviti u kožu drugog"

Cvijeta Mesić je poznata beogradskra umjetnica koja se i sam bavi duhovnim stvarima i vodi razne radionice. Imala je prekrasnus prožetu emocijama i u nekoliko interesantnih spoznaja o sebi s razine duše, a mnoge od tih spoznaja su najdirektnejne povezane s današnjim životom. Izdvajam neke od tih spoznaja:

a) Na moje pitanje o tome koje je bilo najveće razočarenje u životu odgovara:

"Nisam uspije, uspijela, ne znam kako da kažem svoj spol, ostvariti bliskost ni s kim u tom životu, kao muškarac i kao duša općenito. Niti partnerski odnos. To nisam ni u ovom nešto uspiješila. To je kao matrica koja se ponavlja." Kroz ovaj odgovor je dobila uvid u uzroke nekih stvari u vezi partnerskih odnosa koje ima za odraditi i u ovom životu, a to još nije realizirala do kraja.

b) Kako je Cvijeta izgubila dijetu, kćerkicu u svojem životu, kako je važan i iscjeljujući moment kada je susreće u međuživotu u svojoj skupini duša kao Beu i spoznaje da je ona uz nju stalno.

Bila je prije i bit će i poslije. U jednom trenutku joj vodič kaže da kćerkicu: Njena misija je bila da me osvijesti. Kao kad lebdite

često od ponuđenih života biram takve jer sam tvrdoglavka. Kao da hocu isto... On mi govori da je sve na meni i da će u vijek tako biti i da bi bilo dobro da ubrzam. Previše razlačim. Da završim ciklus radanja i umiranja. Meni se Zemlja ne dopada. Nije ona loša, ali ja kao da ne pripadam Zemlji.

c) O aktivnom slušanju dobiva prekrasan savjet na koji se nema što dodati:

Moram se učiti staviti u kožu drugog još više.

f) Ono što je specifično za njen međuživot su definitivno mno-gobrojne škole i učenja kroz koje je prolazila tamo.

g) Prekrasna je poruka koju dobiva za kraj, a odnosi se na moje pitanje imaju li u prostoriji gdje je Vijeće staraca još neko-ga. Mislim da je upućena svima nama na Zemlji:

"Ima, ali to nije biće. Osjećam da su oni manifestacije nečega ili nekog jer nema riječ za to. To što je iza, ne može se opisati. To je bezvremeno, bezgranično... Šta se ne može objasniti. Oni su neka vrsta manifestacije jer su razvijeni. To nešto veće je iza, pa još iza, pa još iz... a u stvari je tu.

Divno je kad je nešto nemjerljivo, van naših shvaćanja, a mi duše pomažemo, mi smo dijelovi koji pomažemo tom savršenstvu. To je srž, to je bit i smisao. To je toliko užvišeno, a jako jednostavno."

MISTERIJI

DREVNA UČENJA, TEORIJE, LEKCIJE

ALEKSANDAR M.V.

"Shvaćam (i nadam se da će spoznaja sa mnom ostati) da me svijet ne treba, odnosno da se neće srušiti ako ne izvršim svoje obaveze oko kojih toliko paničarim. Moji se odnosi s ljudima temelje isključivo na principu dužnosti (koji je suprotan ljubavi)"

Aleksandar je gay muškarac koji trenutno živi u Europi i studira dramsku umjetnost. Oženjen je, ali živi u otvorenoj vezi i povremeno ima muška spolne partnera za koje žena zna. Došao je na seansu iz značitelje. Stavke koje su bitne za njega u ovoj seansi:

- a) Kod boravka u majčinoj utrobi dobivam odgovor da se za stalno pridružio fetusu u šestom mjesecu trudnoće, a pri put u trećem. Ono što je novo u seansama je to da klijent za vrijeme boravka u majčinoj utrobi govorи о mirisima. Pričа о mirisu koji ga podsjećа на vaniliju.

- b) Na moje pitanje kako vidi vodiču mi odgovor: Kao gromjavu, kao puno munja. Nema ljudski oblik. Osjećam nekakvu vibraciju koja je zvuk. Rijedak doživljava sreću s vodičem. Ili su kao svjetla ili imaju nekakvu formu. Kasnije uzima neki metalni oblik što je također neobičljeno.
- c) Vodiča Aleksandra upozorava na iduće stvari. Prenosim dio transkripta kada ga pitam koje je razičenje:

- Obaveza. Dug, status i snobizam.
- Kako mislite?
- Obaveza se grana prema drugima. Tom se moram suprotstaviti fizičkim tijelom i osjećajem ljubavi.
- Kako vam to ide danas?
- Ne, nisam na dobrom

tragu.
Smije se i ja se smijem isto. Jako je važno da Aleksandar shvati i uspije u ovome jer bi mu to moglo odrediti sudbinu. Možda je ovo ključni trenutak cijele seanse.

d) Susret s roditeljima u međuživotu na način na koji je to imao Aleksandar nije uobičajan. Evo dijela razgovora:

Pitajte vodiča zašto vas je doveo pred roditelje?
- Da vidiš tko si, kaže.

Atmosfera je bila nepristupačna zato što je to moje pravo stanje, a ja ga vidim da je ugrodjene nego što je. Cenzuriram bolove, nelagodu, nepriručljiva sjećanja. Moram se naučiti odvajati od stvari.

- Kojih?
- Dojmova, osjećaja i momaka prestatim kontrolirati. Snaga odvajanja oprštanja je nešto što je dobio tada i dragocjeno je.

e) Vodič mu je skidao mentalni oklop koji predstavlja zgušnuti mentalni kalup u kojem je Aleksandar i kogje treba razbijati. Zgodnim mi se čini i savjet, a koji se odnosi na izbor tople klime, prakticiranje joge i ljubavi koje ga vode u, kako kaže, njegovu prirodno stanje.

f) Susret s dušama koje izgledaju poput slike "Krik" Edvarda Muncha mene jako ascira na izgubljene duše ili samoubojice, ali to mogu prepostaviti. Ne mogu sa stopostotnom sigurnošću to tvrditi, ali ne mogu prepostaviti što bi to drugo bilo. Vodič mu je svakako pokazao energiju koje se treba kloniti.

g) Vijeće staraca koje uzima oblik kukca je nestandardno, ali očito s razlogom u slučaju Aleksandra. Rekao je da je Vijeće koje se

pokazalo u obliku kukaca doživojao kao pravedno i nije ih se bojao.

Evo maila koji sam dobio od Aleksandra u kojem daje osvrт na seansu:
Definitivno osvještavanje moje sputanosti, ukočenosti i zamrznutosti koja prožima i fizičku i mentalnu razinu i koja se odupire napornima da se povežem s drugima i do kraja otvorim izvršenju vlastite sudbine. Iz nekog razloga čini mi se da je moja emocionalna razina slobodna od tvrdih, toksičnih struktura, ali zbog blokade na fizičko-mentalnom planu, osjećaje ne mogu eksternalizirati osim u pisaju.

Na koji način bolje razumijete sebe zahvaljujući onom što ste naučili? Shvaćam (i nadam se da će spoznaja sa mnom ostati) da me svijet ne treba, odnosno da se neće srušiti ako ne izvršim svoje obaveze oko kojih toliko paničarim. Moji se odnosi s ljudima temelje isključivo na principu dužnosti (koji je suprotan ljubavi)"

Na koji način bolje razumijete sebe zahvaljujući onom što ste naučili?

Shvaćam (i nadam se da će spoznaja sa mnom ostati) da me svijet ne treba, odnosno da se neće srušiti ako ne izvršim svoje obaveze oko kojih toliko paničarim. Moji se odnosi s ljudima temelje isključivo na principu dužnosti (koji je suprotan ljubavi)"

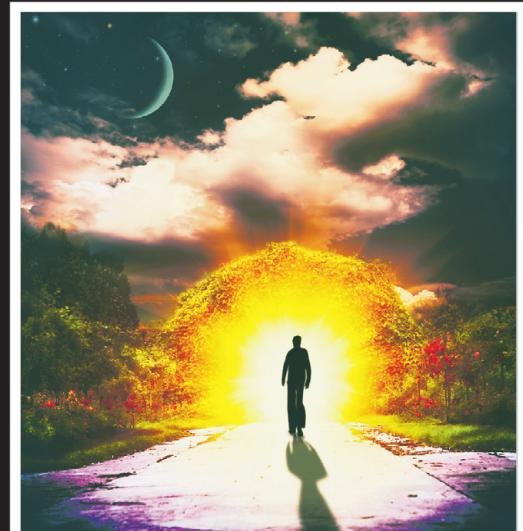
KARMA DIJELI SIROMAŠNE OD BOGATIH

Zašto se neki ljudi radaju u siromaštvu, a drugi u blagostanju? Loša novčana karma nedvojbeno proizlazi iz ponašanja u prošlim životima. No i iz siromaštva se mogu naučiti važne lekcije.

DUŠA IZABIRE SVOJ PUT

Prije ponovnog spuštanja na Zemlju duša izabire u kakvoj će zemlji živjeti i kakvi odnosi odgovaraju njezinim sposobnostima i egu.

SANELA T.

"Ona je najbolji primjer da čovjek, ako želi, uvijek može izvući snagu i dignuti se iznad svega, ne biti žrtva i (po)ostati čovjek"

Sanela je žena koju život nije mazio, ali vjeruje mi nimalo. Disfunkcionalnu obitelj iz koje potječe i teške okolnosti bi uistinu malo tko izdržao. Od duševnih bolesti preko zlostavljanja - ištiće Dražen Radaković. Ona je najbolji primjer da čovjek, ako želi, uvijek može izvući snagu i dignuti se iznad svega, ne biti žrtva i (po)ostati čovjek. Ona je sve to odradila sama i to bolno (a možda i drugačije?), a seansa Žiž-a joj je došla kao nadogradnja svega što je postigla. Danas je fenomenalna majka, neusporediva kao roditelj u odnosu na svoju majku i oca. Glavne točke koje ja smatram važnima:

a) Njena cijela seansa je bila manje vizualna, a više bazirana kroz osjeće. U njenom slučaju to je

jako naglašeno i cijeli Žiž je više osjetila nego vidjela.

b) Pojavljivanje vodiča koji mijenja lica je dosta česta pojava i u drugim duhovnim tehnikama. Još jednom ponavljam, vodič nije neka ekskluziva koja se pojavljuje u Žiž-u već je s nama 24 sata dnevno, a što ga mi ne koristimo je naš problem. On uistinu može mijenjati lica kako bi nam zbog nečega bio bliži ili kako bi ga lakše mogli osjetiti i čuti.

c) Sljedeća stvar je kod trenutka traumatične smrti (Sanela se u prošlom životu zvala Ajša i ubili su je jer je vidjela nešto što nije smjela). Bio je to šok za dušu koji je trebala prevladati. Duša, u principu, ne može biti oštećena, ali može doživjeti šok i bitna joj je pomoći da ga integrira. Upravo to je njenoj duši bilo napravljeno u prostoriji za regeneraciju duše, a prije i uz pomoć vodiča. Čak na tjelesnoj razini dode otpuštanja nakon toga.